

POLITIPENSJONISTEN

ORGAN FOR POLITIETS PENSJONISTFORBUND NUMMER 3 • 2015

Stor reportasje
fra PPF landsmøte 2015
Se side 4-9

PPF Hederstegn til
Trygve Rindahl, Bodø
Side 10-11

Vi skal ikke utsette å vise
omsorg og omtanke
Side 18-19

En hav av muligheter

Kyrre Stenbro.

Kalenderen forteller at vi er kommet til august 2015 når dette skrives. Politiets Pensjonistforbund (PPF) gjennomførte i begynnelsen av juni et meget vellykket landsmøte, dette er årets tredje utgave av Politipensjonisten – og snart er aktiviteten i våre foreninger og lag i gang igjen.

Under landsmøtet på Gardermoen la forbundsstyret fram en beretning som viser styrets innsats og store aktivitet og interesse fra både PPFs tillitsvalgte og medlemmenes side. Vi har gjort og fått igjennom mange viktige saker bl.a mer-kantile tilbud og forsikringsordninger i samarbeid med Politiets Fellesforbund, men vi stopper ikke der.

Under landsmøtet ble det lagt frem og vedtatt en Handlingsplan for 2015-2017. Her heter det bl.a.

“Politiets Pensjonistforbund skal være en pådriver for å gjøre pensjonisttiden til en meningsfull livsperiode. I dette arbeidet skal forbundet samarbeide med relevante instanser. Det skal arbeide målbevisst for organisasjons- og tillitsmannsutvikling, og gjennom økt innsats og prioriteringer oppnå maksimal utvikling til fellesskapets og enkeltmedlemmets beste. Å verve nye medlemmer er i denne sammenheng en vesentlig oppgave.”

Handlingsplanen forteller på “hvilkun grunn vi bygger” og hva vi skal drive med – i tillegg til alle andre faste oppgaver - til neste landsmøte. Det er et hav av muligheter!

PPF er bygget opp slik at det er i foreninger og lag hovedaktiviteten skjer. Forleden dag hørte jeg om at pensjonistene i Rogaland hadde vært på busstur til bl.a. Rudesheim, laget i Telemark hadde arrangert tur til Rjukan og i Bergen hadde de hatt byvandring med den gamle brannmesteren som hadde fortalt om byens branner. 40 av våre medlemmer var med og gikk! Jeg kunne nevne mye, mye mer, men forteller dette fordi det sier noe om aktiviteten i PPF og ikke minst om mulighetene. Det er dem det handler om å se og bruke. Og det handler om tillitsvalgte som tar jobben sin på alvor. Stor takk til dem!

Trygdeoppgjøret våren 2015 ble en nedtur – pensjonistene mistet kjøpekraften fordi “lønnsøkningen” ble mindre enn prisstigningen. Dette er en meget viktig sak som vi vil jobbe videre med i SAKO-gruppen.

Markeringen 25.4. i Polen av at det var 70 år siden de norske politifangene i konsentrasjonsleiren i Stutthof ble løslatt, var det Politiets Pensjonistforbund som stod bak. At det ble vellykket på alle måter skyldes vår arbeidsgruppes innsats, viktig og nødvendig bistand fra Politidirektoratet og bistand fra Oslo Politidistrikts orkester. Det ble satt punktum for vår markering i og med at Landsmøtet 2015 tildelte vårt medlem og Stutthoffange, Trygve Rindal, vårt hederstegn! Dette ble tildelt den 96 år gamle Rindal i hans hjem i Bodø av lederen i Hederstegnutvalget, Odd Kjell Abrahamsen.

I høst vil PPF sentralt besøke flere lag og foreninger. Det er en “fest” å komme rundt å møte medlemmene. Det er i samtalen med det enkelte medlem meninger skapes, over kaffekoppen, i vennskapet.

Jeg ser frem til høstens arbeid. Til møter, til fest, til latter, samtaler, foredrag og alvor. Jeg ser frem til å møte den enkelte, jeg ser frem til positiv aktivitet og samarbeid. Det er et hav av muligheter – og du og jeg er underveis!

Kyrre Stenbro,
forbundsleder

Redaktør:

Jørn-Kr. Jørgensen

Leyrins gate 2 – 0585 Oslo

Telefon 906 14 485

E-mail: jornjoer@gmail.com

Redaksjonen avsluttet: 1. september 2015

Politiets Pensjonistforbund

Postboks 8101 Dep. 0032 Oslo

Telefon 22 66 90 95 – Telefaks 22 70 50 87

E-post: ppf@pf.no

Hjemmeside www.politipensjonisten.no

Besøksadresse

Grønlandsleiret 44, 0190 Oslo – 9. etg.

Fast kontortid

Tirsdag og torsdag kl. 09.00 – 15.00

Forbundsstyret i Politiets Pensjonistforbund

Forbundsleder

Kyrre Stenbro

Telefon 911 36 915

E-mail: kyrreste@online.no

Forbunds nestleder

E. Eystein Loftesnes

Telefon 928 64 770

E-mail: eeloftesnes@agderlink.no

Forbundssekretær

Sigmund Engen

Telefon 472 52 136

E-mail: sighege@gmail.com

Forbunds kasserer

Roald Korsøen

Telefon 901 80 389

E-mail: roakor@online.no

Styremedlemmer

Kjell Fagerlid - kfagerlid@yoahoo.com

Marta Kalland - soertrondelagppf@gmail.com

Oddbjørn Olsen - o-golsen@online.no

Varamedlemmer

Kjellaug Røglar

Kjell Arne Sletthei

Lay-out: Mamma&Pappa reklamebyrå, Oslo

Trykk: Haugesund bok og offset, Haugesund

Den internasjonale aktivitetsdagen 2015

Politipensjonistene i Sør-Trøndelag inviterte medlemmer til fottur som en markering av den internasjonale aktivitetsdagen. 11 spreke "gutter og piker" møtte opp på parkeringsplassen ved Tjønnstuggu på Ranheim like nord for Trondheim klokken 1100 hvor turarrangørene Anne Karin og Ivar Sjaastad ønsket velkommen. To av de fremmøtte kom helt fra Budalen for å delta på turen.

Ivar orienterte litt om Tjønnstuggu og området rundt før vi startet opp. Vi kom oss uten problemer opp til topps hvor vi satte oss ned for kaffe og matpause. Budalingen Per Bjarne Bonesvoll tok ordet og fortalte mange artige episoder fra sin tid i politigjeringa, og leder i pensjonistforeninga - Martha Kalland - sa noen ord om det å være sammen på akkurat en slik dag samt leste et dikt på nordtrønderisk som het "Stuinna."

Oppe fra tårnet på Solemsvåtten kunne vi skue utover Trondheim by samt vide omkring i alle retninger. Sola skein og vi storkoste oss.

Vi marsjerte videre og kom over til Malviksida av "Våtten" og derfra gikk vi en runde og kom tilbake til Tjønnstuggu. Alle var enige om at vi hadde hatt en flott opplevelse i den fineste årstida vi har.

Dette var vår måte å markere dagen på og vi syntes de tre timene sammen ga oss masse påfyll.

Gjengir "Stuinna" som lederen syntes passet godt inn på denne dagen:

*Ta vare på stuinna- slæpp a inn når a banke på
rødd plass mett i økta fer stuinna e hen og nå.*

*Lætta sætt sæ litte neppå - uansjett kolles de e
nåkkå har a å gi dæ - det e dæffer hu e te.*

*Ta var på stuinna og takk for tida hu satt
for akkurat denne eine - hu kjæm ailder att.*

*Du trudd læng at stuinna va nåkkå du skuill få
berre du ein gång vart ferdi med det du hoill på med akkurat nå.*

*Du fekk ailder tid te å ta a di gångan hu banka på
og skjønt det for seint at stuinna e hen og nå.*

Vi ska ta vare på stuinna.

Her slapper vi av med kaffe og mat. 1. rekke fra venstre: Ivar Sjaastad, Anne Karin Sjaastad, Per Bjarne Bonesvoll, Greta Bonesvoll. Andre rekke fra venstre: Sylvi Hell, Sissel Wolan og Tore Wolan Bakerst fra venstre: Arne Sundan, Martha Kalland og Arnfinn Aundal (Foto: Torbjørn Kalland).

Politiets Pensjonistforbund

- en livskraftig og voksende organisasjon

Tekst og foto: Jørn-Kr. Jørgensen

Forbundsleder Kyrre Stenbro åpner landsmøtet på Gardermoen.

Landsmøtet i Politiets Pensjonistforbund (PPF) i juni ble et sammenhengende møte med en livskraftig og voksende organisasjon med vel 3 400 medlemmer. Hele 55 delegater pluss forbundsstyre, underutvalg og gjester var på plass i salen, da lokallagsleder Hugo Aurdal fra Politiets Pensjonistforening Romerike – som var arrangør – kunne ønske alle hjertelig velkommen til Quality Airport Hotell på Gardermoen.

Første post på landsmøtet var hilsningstalene. Vi skal ikke referere noe fra disse, men bare nevne at følgende personer hilste landsmøtet og ønsket lykke til: ordfører Harald Espelund, Ullensaker kommune, assisterende politidirektør Vidar Refvik – som holdt et godt innlegg om den nye politireformen, politimester Bjørn Vandvik, Romerike politidistrikt, forbundsleder Borger Rørvik, Pensjonistforbundet, forbundsleder Sigve Bolstad, Politiets Fellesforbund og formann Magnar Skaret, Norsk Politihistorisk Selskap.

LIVETS SÅRBARHET

PPFs leder, Kyrre Stenbro, fikk ordet som første taler og holdt da en minnetale over de av våre medlemmer som var døde siden landsmøtet i Sarpsborg i 2013. Stenbro minnet både om livets sårbarhet og ukrenkelighet, og avsluttet talen med at forsamlingen reiste seg til ett minutt stillhet.

FORMELL PROSESS

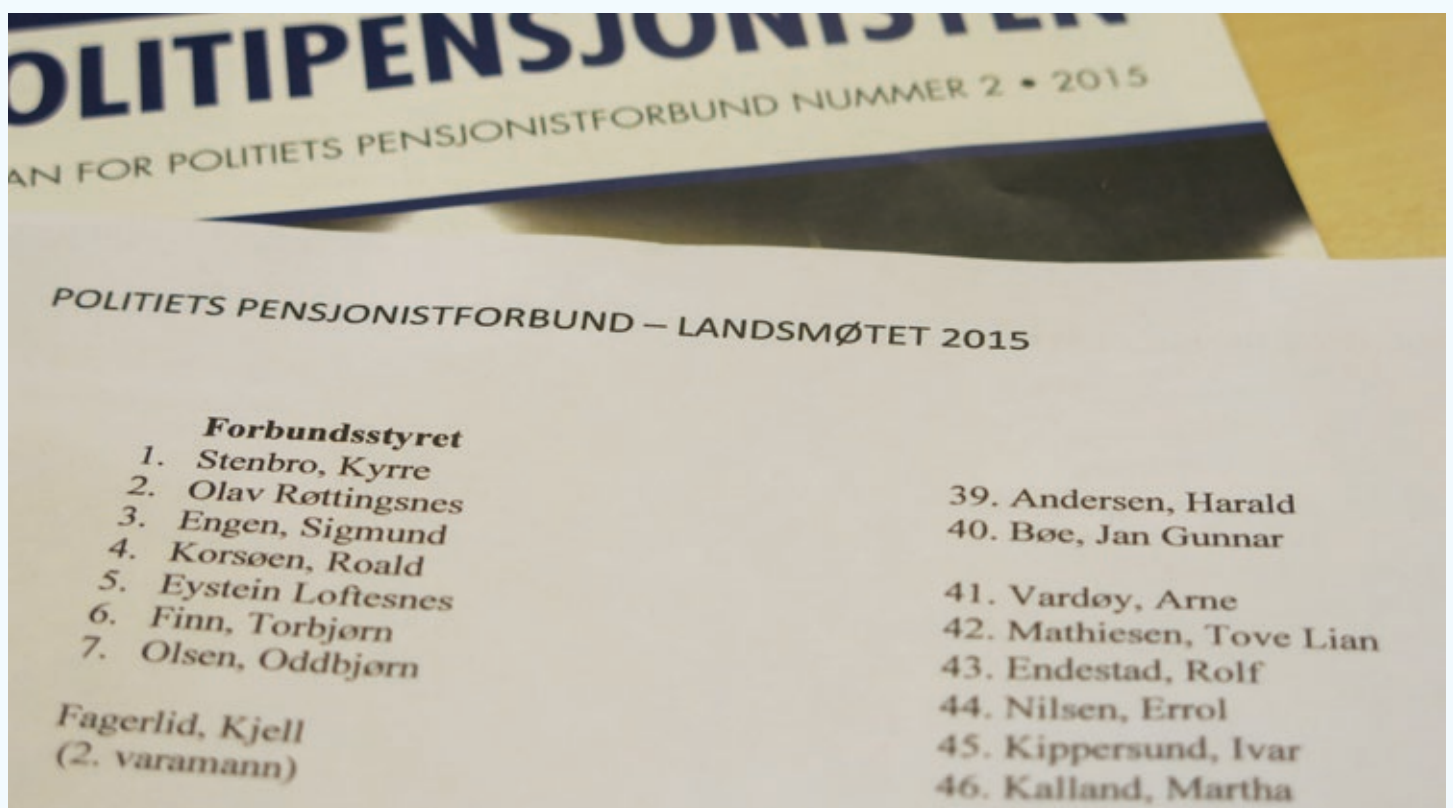
Et landsmøte i PPF følger en oppsatt dagsorden i h.h.t. vedtekter og godkjenning i 2014. Dette gjør landsmøtet til et sted for informasjon og kontakt med rike muligheter til å komme med synspunkter for den som ønsker det. Det hele er på en måte en formell prosess med landsmøtedirigent, sekretærer og protokoll. Men slik må det være – ikke minst av hensyn til medlemmene ute i landet som PPF forvalter medlemskapet for. Å være delegat til et landsmøte er både en tillit og en forpliktelse.

VEKST I PPF

I sin velkomsttale presenterte Kyrre Stenbro forbundets aktivitet siden siste landsmøte, og uten å være blyg, kan vi fastslå at for-

Landsmøtedelegatene kom fra hele landet og fulgte godt med i forhandlingene.

bundsstyret la fram en beretning som forteller om meget god både vekst og aktivitet – og ikke minst en forbedret økonomi som har gjort at forbundsstyret for første gang har vært i stand til å støtte alle lagene/foreningene økonomisk med driften. En slik utvikling i en organisasjon, er et meget godt sunnhetstegn. Det samme er det faktiske forhold at medlemsregistret vokser. Det forteller om interesse for de sakene PPF arbeider med. (Det er i Politipensjonisten 2-15 gjort rede for arbeidet i foregående landsmøteperiode. Vi skal derfor ikke gjenta aktiviteten her. Rapporten kan også leses på www.politipensjonisten.no.)

Harald Antun fra Bergen ble valgt som landsmøtedirigent, mens Steinar Johnsen og Gunnar Bjørnødegård ble valgt som landsmøtets sekretærer. – Deretter fulgte i tur og orden de ulike komiteers rapporter fra foregående periode og alle kunne melde om interesse og fremgang.

ORGANISASJON OG VEDTEKTER

Noen arbeidsfelt skal likevel nevnes og det ikke til diskrepans for noe annet, men fordi det er viktig å være klar over, nemlig Organisasjonskomiteens arbeid som under landsmøtet la fra flere forslag

Det nye forbundsstyret samlet for første gang. Nå skal det jobbes!

til endringer i PPF og arbeidet med vedtektsendringer. (Begge disse ajourførte dokumentene kan leses på www.politipensjonisten.no). Styrets vedtektsendringer m.m. er innarbeidet i disse dokumentene.

STUTTHOF-KOMITEEN

Nevnes skal også det arbeidet Stutthof-komiteen under ledelse av E. Eystein Loftesnes nedla for å få til et vellykket minnearrangement i Stutthof i Polen 25. april i år til minne om de 271 politifangene som satt fengslet nord for Gdansk/Danzig. Spesielt hyggelig var det at den eneste av de gjenlevende, Trygve Rindahl fra Bodø, var med under arrangementet som ble så vellykket som det ble takket være Politidirektoratets raushet og imøtekommenhet. Både politidirektør Odd Reidar Humlegård, assisterende politidirektør Vidar Refvik og politimesteren i Oslo, Hans Sverre Sjøvold, deltok i tillegg til flere organisasjonsledere og pensjonerte polititjeneste-menn, sivile, pårørende og etterkommere med flere – totalt ca. 100 mennesker fra Norge.

Under et avbrekk i selve forhandlingene på landsmøtet, slapp Jørn-Kr. Jørgensen til og fortalte i 30 minutter om foranledningen til arrestasjonene av 271 politifolk og om arrangementet i Stutthof 26. april i år.

FORSIKRINGSAVTALE

Viktig er det også å fremheve den samarbeidsavtalen PPF har fått til med Politiets Fellesforbund (PF) når det gjelder merkantile tilbud. Alle PPFs medlemmer har nå rett til å benytte seg av alle PFs tilbud – spesielt når det gjelder forsikringer. Det er utarbeidet en egen brosjyre om dette, og brosjyren er tilgjengelig på www.politipensjonisten.no .

HANDLINGSPLAN

Handlingsplanen for 2015-2017 ble fremlagt og trykkes i sin helhet i denne utgaven av Politipensjonisten. Den forteller om en handlekraftig og aktiv pensjonistorganisasjon som tenker fremover og på sine medlemmer.

HEDERSTEGNET

Vanligvis har det vært slik at PPFs hederstegn har vært delt ut under festmiddagen. I år ble navnene på mottakerne offentliggjort i selve landsmøtesalen og følgende fikk hederstegnet: Torbjørn Finn, Torbjørn Bratvold, Trygve Rindahl, Jørn-Kr. Jørgensen og Tor Johansen. Selve Hederstegnet med et flott, innrammet diplom ble utdelt av Hederstegnutvalgets formann, Odd Kjell Abrahamsen, under selve festmiddagen. Trygve Rindahl fikk sitt Hederstegn under en høytidelighet i Bodø lørdag 13. juni; også det utdelt av O. K. Abrahamsen (se forsiden).

KYRRE STENBRO GJENVALGT

Ved valget ble Kyrre Stenbro gjenvalgt ved akklamasjon. Valget fikk ellers dette utfallet:

Forbundsleder	Kyrre Stenbro	Oslo
Forbundsnestleder	E. Eystein Loftesnes	Aust-Agder
Forbundssekretær	Sigmund Engen	PST
Forbunds-kasserer	Roald Korsøen	Bergen
Styremedlem	Kjell Fagerlid	Asker & Bærum
Styremedlem	Martha Kalland	Sør-Trøndelag
Styremedlem	Oddbjørn Olsen	Salten
Varamedlem	Kjellaug Røger	Romerike
Varamedlem	Kjell Arne Sletthei	Rogaland
Formann i Kontrollutvalget	Olav Røttingsnes	Romerike
Formann i Hederstegnutvalget	Odd Kjell Abrahamsen	Kristiansand
Formann i Valgkomiteen	Torbjørn Finn	Sarpsborg

Aktuelt fra Landsmøtet

Hederstegsinnehavere 2015

Under landsmøtet ble følgende tildelt PPFs Hederstegn: Fra v. Jørn-Kr. Jørgensen, Torbjørn Finn, Torbjørn Bratvold og Tor Johansen. I tillegg fikk Trygve Rindahl hederstegnet ved en høytidelighet i Bodø lørdag 13. Juni.

Stutthof-komiteen

Stutthof-komiteen som arbeidet med planleggingen og gjennomføringen av arrangementet i Stutthof i Polen 25. april i år, bestod av f.v. Jørgen Hellwege, Politiets Fellesforbund, Jørn-Kr. Jørgensen, Sverre Lagerløv, Norsk Politihistorisk Selskap, Ove-Jørgen Moen, IPA og E. Eystein Loftesnes, Politiets Pensjonistforbund – helt til h. forbundsleder Kyrre Stenbro. Toni Benterud, Politidirektoratet, var ikke tilstede da bildet ble tatt.

Organisasjonsutvalget

Organisasjonsutvalget ble opprettet i forbundsstyremøte 10. september 2013 for å se på forbundets organisasjon og organisasjonsmessige struktur. Deres rapport forelå til landsmøtet og vil nå, sammen med styrets forslag, på ulike måter bli implementert i PPF. Vi vil senere komme tilbake til hvordan dette vil gjøre seg gjeldende.

Organisasjonsutvalget har bestått av fra høyre leder Olav Røttingsnes, Rolf Endestad, Sogn og Fjordane, Brita Røed, Søndre Buskerud, sekretær Kjell Fagerli, Asker og Bærum og Arne Erik Hennem, Oslo. Under landsmøtet fikk de alle sin velfortjente takk av forbundsleder Kyrre Stenbro.

Ser vi det vi ser?

Det var en jente som hatet seg selv fordi hun var blind. Hun hatet absolutt alle utenom kjæresten sin. Han var alltid der for henne. Hun sa at hvis hun bare kunne se verden, ville hun ha giftet seg med denne gutten.

En dag donerte noen et sett med øyne til jenta, og hun kunne se alt – inkludert kjæresten. Da spurte han henne: «Nå som du kan se verden, vil du gifte deg med meg?»

Jenta ble sjokkert da hun forsto at kjæresten hennes også var blind, og hun nektet å gifte seg med ...han. Typen gikk sin vei med tårer i øynene. Han skrev et brev til henne:

«Ta godt vare på øynene mine, kjære.»

Dette er hvordan hjernen og tankene våre endrer seg når situasjonen endrer seg. Alt for få av oss husker hvordan livet var før, og hvem som alltid var der for oss, til og med de hardeste dagene.

Livet er en gave. Husk det.

I dag, før du prøver å si noe uhyggelig – tenk på de som ikke kan snakke.

Før du klager på at maten ikke er god – tenk på de som ikke har noe å spise.

Før du klager på mannen din, eller på kona – tenk på de som ikke ønsker seg noe annet enn noen å dele livet sitt med.

I dag, før du klager over livet ditt – tenk på noen som døde alt for tidlig.

Før du klager på barna dine – tenk på de som ønsker seg barn, men som ikke kan få.

Før du syter over et rotete og møkkete hus fordi noen andre ikke har ryddet etter seg – tenk på de som bor på gata.

Før du irriterer deg over distansen du må kjøre til eller fra jobb – tenk på de som går den samme lengden med beina sine.

Og når du er trøtt og klager over jobben din – tenk på de som ikke har en jobb, de som ikke har de samme mulighetene til å få jobb, de som ønsker seg din jobb.

Men før du tenker på å peke på noen andre, eller dømmer dem – husk på at vi alle bare er mennesker som gjør så godt vi kan. Ikke døm andre uten å vite deres historie.

Og når triste tanker gjør deg sliten og lei – fest et smil til fjeset og vær takknemlig for at du fortsatt er tilstede.

Politikk er kunsten å hindre
velgerne i å blande seg
opp i det som angår dem.
(Lucky Luke)

Handlingsplan 2015-2017 for Politiets Pensjonistforbund

Organisasjon

I PPF's vedtekter § 3 står følgende:

"Politiets Pensjonistforbund er en landsomfattende partipolitisk nøytral organisasjon, som har som formål å samle alle pensjonister innenfor politiet og andre administrasjonsgrener og institusjoner under Justisdepartementet, for å ivareta felles økonomiske, sosiale, helsemessige, kulturelle og velferdsmessige interesser.

Organisasjonen skal tilstrebe et godt samarbeid med landsomfattende pensjonistsammenslutninger og andre organisasjoner som støtter organisasjonens formål."

Forbundets organer er:

1. Landsmøtet
2. Forbundsstyret
3. Lokale lag og foreninger

Kontrollnemnda er et uavhengig organ som står direkte ansvarlig overfor Landsmøtet – jfr. § 10. PPF har ved Landsmøtet 2015 41 lag og foreninger og ca. 3400 medlemmer (pr. 20.04.15) fordelt over hele landet.

Handlingsplanens innhold og hovedmål

Handlingsplanen skal være

- en samlet plan som det enkelte medlem, lag og forening, føler delaktighet i og ansvar for,
- en målsettende plan som gir inspirasjon og initiativ,
- en plan som utvikler forbundet i takt med tiden

Planens hovedmål er

Politiets Pensjonistforbund skal være en pådriver for å gjøre pensjonisttiden til en meningsfull livsperiode. I dette arbeidet skal forbundet samarbeide med relevante instanser. Det skal arbeide målbevisst for organisasjons- og tillitsmannsutvikling, og gjennom økt innsats og prioriteringer oppnå maksimal utvikling til fellesskapets og enkeltmedlemmets beste. Å verve nye medlemmer er i denne sammenheng en vesentlig oppgave.

Handlingsplanens prioriterte delmål i perioden

Økonomi

For å møte en bærekraftig utvikling for oss pensjonister, er det viktig at vi har en god og forutsigbar økonomi. For oss er det størrelsen og reguleringen av pensjonen som er viktig for trygghet og livsutførelse. Gjennom samarbeid med andre pensjonistorganisasjoner vil vi arbeide for å nå oppsatte mål.

Forbundet skal, sammen med samarbeidende pensjonistorganisasjoner arbeide for:

- at «85%» regelen blir fjernet
- at sykeandelen i folketrygden tilbakeføres til opprinnelig størrelse
- at pensjonistene får samme minstefradrag som de yrkesaktive,
- fremme forslag til statsbudsjettene for å bedre de økonomiske vilkår og forskjeller som er mellom yrkesaktive og pensjonister
- at indekseringen på 0,75% i Pensjonsreformen fjernes herunder fremme dette som et tema til evalueringen av reformen i 2017/18,

- gode forsikringsvilkår,
- å tilrettelegge for kvalitative og økonomisk tiltrekkende betingelser på velferdsmessige og sosiale tiltak for medlemmene som at egenandelen på livsviktige medisiner og omfattende legetjenester holdes på nåværende nivå eller reduseres/fjernes.

Medlems- og tillitsmannsoppfølging

- opprettholde god kontakt med medlemmene gjennom aktiv deltagelse i lokallag og foreninger der dette ønskes
- sørge for at lederkonferanser har tidsaktuelle pensjonist-temaer og sosiale tilbud/aktiviteter
- i samarbeid med Politidirektoratet utarbeide HMS-system til Politiets Pensjonistforbund etter politietatens HMS modell
- forberede arbeid med hjelp til Politipensjonister som har psykiske problemer som følge av sitt yrkesaktive arbeid. Her kreves forskning og samarbeid med organisasjoner med lignende problemer

Forbundet skal

- på anmodning og så langt dette er mulig møte på lagenes og foreningenes årsmøter og ellers ved behov
- drive informasjonsarbeid gjennom eget fagblad og informasjons-skriv
- arbeide for å kvalitetssikre hjemmesidene, samt bistå lag og foreninger som ønsker å opprette lokale hjemmesider
- arbeide for at lagene og foreningene oppnevner en datakontakt som kan bistå medlemmene i dataspørsmål
- arbeide for at flere pensjonerte kvinner i etaten deltar i organisasjonen

Samarbeid eksternt

Forbundet skal så langt det er mulig samarbeide med samtlige av politiets fagorganisasjoner og landsdekkende pensjonistorganisasjoner i offentlig sektor og andre instanser som positivt støtter vårt arbeid. Målet skal være å oppnå resultater gjennom bruk av positive midler. Herunder skal det særlig legges vekt på:

- fortsette, samt videreutvikle samarbeidet med Politiets Fellesforbund
- utvikle og intensivere samarbeid med Norges Politilederlag, Norsk Politihistorisk selskap, andre landsdekkende pensjonistorganisasjoner, samt Invitere Politiembetsmennenes Landsforbund og andre organisasjoner med pensjonister fra justissektoren til samarbeidsavtale på linje med NPL, NPHS og PF.

Organisasjon

Samfunnet er i rask utvikling. Store grupper av våre framtidige medlemmer vil merke endringer i sine pensjonsspørsmål og sosiale forhold. Vi skal være toneangivende for våre medlemmer. En bred organisasjonsdebatt er et viktig bidrag for å nå dette målet.

VEDTAK

Ut fra intensjonen i handlingsplan for 2015–2017 gis Forbundsstyret fullmakt til å prioritere og justere kravene i Handlingsplanen i takt med samfunnsutviklingen.

GT-Sara ga Landsmøtet ei latterkule

Gerd Miriam Thoreid (født 17. september 1924 på Hamar) er en norsk musiker og sanger. Hun går for å være Norges eldste stand-up-komiker. Artistnavnet hennes er GT-Sara, hvilket hun fikk av Dag Frøland da hun deltok i radioprogrammet *Har du lyst har du lov*. Der sang hun «Vill ni se en stjärna», som Zarah Leander hadde gjort kjent i hele Skandinavia. Siden Gerd alltid var på farten og initialene i navnet hennes var GT, ga artistnavnet seg selv, mente Dag Frøland. Hun gjorde sin første TV-opptreden i 1975.

GT-Sara i kjent stil på Landsmøtefesten.

I 2007 platedebuterte hun som 83-åring med albumet *GT-Sara på farten med Full Rulle*. GT-Sara ble dermed Norges eldste platedebutant noensinne.

For full fart entret hun scenen under festmiddagen på Landsmøtet og tok alle med storm. Mange fikk seg en hjertelig latterkule!

Spirituet om å leve livet

På en spirituell og morsom måte holdt lege Jørgen Skavland en times foredrag for landsmøtet om å leve livet.

- Livet er ikke smertefritt, slo doktor Skavland fast, men det gir seg. – Vi våkner sengeliggende hver morgen, men de fleste av oss har helsa i behold. Derfor står vi opp og går på jobben.

- Helsa vår sitter i hvordan vi opplever oss selv og hvilken rolle vi tar. Sykerollen? Velferdsrollen?

- Noe av hemmeligheten ligger å bli sittende litt lenger. I morgen kan vi alle være døde!

- Lev livet litt mer!

Ingen dum oppfordring til et landsmøte og til levende politipensjonister. Det var et morsomt, inspirerende, et spirituet og motive-rende innslag fra doktor Jørgen Skavland. Ingen tvil om at livet har mer å by på.

Lege Jørgen Skavland hadde mye spennende på hjertet.

PPFs hederstegn til en hedersmann

Trygve Rindahl i Bodø - eneste gjenlevende politimann fra Stutthof

Av Jørn-Kr. Jørgensen

- Vi var 271 politifanger som ble holdt adskilt fra alle de andre fangene. Vi kom til Stutthof etter en lang reise - vi var 9 døgn på toget fra Stettin før vi kom til Stutthof. Der ble vi innkvartert i to brakker. Vi var fem mann fra Bodø - Håkstad, Sørli, Sundt, Rindahl og Strand.

Det er Trygve Rindahl i Bodø som forteller dette. Han er den eneste gjenlevende av 271 polititjenestemenn som ble sendt til Stutthof med slaveskipet "Donau". I dag bor Rindahl fremdeles i Bodø hvor han gjorde polititjeneste i alle år etter krigen.

Under Landsmøtet i Politiets Pensjonistforbund på Gardermoen i begynnelsen av juni i år ble Rindahl tildelt forbundets Hederstegn. Ved en enkel høytidelighet i Bodø lørdag 13. juni fikk han tegn og diplom overlevert av lederen for Hederstegnutvalget, Odd Kjell Abrahamson. Tilstede var også lokallagsformannen, Oddbjørn Olsen, og Rindahls sønn, Knut Rindahl.

Trygve Rindahl sitter med sterke minner fra Stutthof. I Politipensjonisten har vi omtalt Stutthof flere ganger det siste halvannet året, og med denne artikkelen med noen av Trygve Rindahls opplevelser, setter vi punktum for denne historien i det tyskopperte Polen.

Trygve Rindahl forteller: - Dagen etter ankomsten til Stutthof gikk jeg ut og stod og støttet meg til en jernpåle. En arbeider kom bort til oss og spurte hvor vi var fra. Vi kommer fra Norge. Ja vel, der kom dere inn, sa han og pekte på porten. - Der kommer dere ut. Her er den gjennomsnittlige levealderen tre måneder og sju dager. Det var ikke noen særlig hyggelige opplysninger å få.

- Etter en tid ble vi nordmennene flyttet til en særleir ca. tre kilometer utenfor selve leirområdet. Den var bedre enn hovedleiren. Det var litt mer komfortabelt, bord og stoler og noe å sitte på.

- Vi ble veid og målt da vi kom. Etter en måned ble vi veid og målt på nytt. Vi var som sagt 271 mann og vi hadde tapt oss 2 730 kilo

på en måned. Det var ikke så rart med mat. Vi fikk en brødskive pr. dag og litt suppe.

- Middagen var ofte gulrøtter som var gravet ned og råtnet med halm og leire over. Vi fikk det å spise. Vi fikk enten gulrøtter eller noe annet råttent hver dag. Det hendte vi også fikk en slags bærsuppe. Den var stort. I suppa kunne vi også få litt poteter. Utrolig godt!

- En historie gjorde veldig inntrykk. Vi kom til leiren og stod der. Vi hadde en dansk underoffiser. Han var hyggelig og pratet med oss. Han gjorde oss ingen ting. Han gikk bort til ei brakke. Der ble han stående å slå seg på lårene og le. Kom å se! Brakka var 150 meter lang. Da vi kom bort, viste det seg at brakka var full av lik. At man kan le av slikt, er utrolig.

- En jøde som var psykolog sa: Det vil dere også gjøre når dere har vært her lenge nok. Slikt er mennesket. Dere vil også tilvenne dere. Vi fikk lære at det var noe i det.

- Julaften kom det en skogskommando. Det var ca. 40-45 mann som skulle arbeide og bære tømmer - 30 meter lange tømmerstokker. Flere tonn tungt. Det var kupert og vanskelig å bære. - Når dagen var slutt fikk lederen spørsmålet: Hvor mange døde? Julaften kom kommandoen som sagt og hadde med seg en høyvogn. Der lå likene. De stoppet utenfor brakka. Noen datt sammen der og da. Noen kom seg opp. Jeg tenkte: Er det slik vi skal få det her? Vi fikk det ikke slik.

- Politioverbetjenten fra Bergen, Seim, holdt en tale og kalte den for «Den første jul i et fremmed land». Der satt vi og gråt. Vi tenkte på dem der hjemme og deres skjebne. Det var ikke lett.

- Etterhvert ble tyskerne mer og mer gjestfrie. Vi fikk også gå ned i hovedleiren, og fikk gå på kino. Tyskerne mente vi hadde fått så fin behandling at vi skulle melde oss for å bekjempe Josef Bros Titos soldater som var på Balkan. Ingen reiste.

- Vi fikk låne to sykler på en gård for å se om vi kunne finne noe mat. Men noen kunne ikke sykle. Vi var for utmagret. Et sted holdt to soldater på å flå ei ku. Vi hang oss på og spurte om vi kunne få litt. Dere kan få hodet! Det ble skåret av, men vi var for svake til å ta det med. Men vi fikk et stykke kjøtt av halsen. Det tok vi med oss til leiren.

- Vi kom til en gård og skulle major Mayer at de måtte gi oss mat. Men vi måtte gå en omvei. Vi kom fram og det var veldig hyggelig. Hvor er fronten? Er den langt her fra? Borte var det en 30 meter bred kanal. - Fronten var på den andre siden av kanalen! Der lå det soldater med hjelm og gevær. Hvorfor skyter de ikke? Det er stille nå. Vi gikk i dekning.

- Jeg var vitne til et voldsomt angrep i Gdansk. Det var som et stort juletre. Vi ble evakuert i fra Stutthof og gikk ombord i en lekter. Der var vi i åtte - ni døgn uten mat og vann. Vi fikk opp en kanal og tyskerne lå på kanten og skøyt. Ikke på oss, men det var et forferdelig leven. I Neustadt skulle vi ombord i en stor tysk turistbåt. Det var til slutt ikke plass til flere. Under 100 meter fra oss lå det en båt. Den ble torpedert og gikk til bunns.

Trygve Rindahl sitter i sin stue i Jordbruksveien i Bodø og minnes. Han bor interessant nok i den samme veien hvor fengslet lå da han ble arrestert – og hvor det fremdeles ligger i dag. Vi lar Rindahl fortelle uten å avbryte med spørsmål.

Det skjedde så mye og det umulig å huske alt så lenge etterpå.

En av politifangene laget et lite sangkor.

Ei dame hadde en åker vi skulle lugge for ugress. Det var på slutten av krigen og vi hadde ingen vakt med oss. Vi ble invitert inn og hun hadde et stort brød. Et stort brød som hun skar av og vi fikk en brødskeive hver.

Vi spurte om hun hadde vært gift. Ja, da – men mannen døde under 1. verdenskrig. De hadde sju sønner, men alle død i Russland under 2. verdenskrig. Det var da leit. Nei, det som er leit er at jeg

Trygve Rindahl i krematoriet i Stutthof. Her er minneplaten over de norske politifangene som ble avduket i slutten av april i år plassert sammen med minneplater fra andre nasjoner som hadde fanger i Stutthof.

ikke hadde flere sønner som jeg kunne ha gitt til Adolf Hitler. Slik er propagandaen.

En tysker hadde en lastebil med tilhenger. Alt var fullt av brød. Vi leverte noe brød i noen leire. Til å begynne med satt jeg bak på brødene. På slutten fikk jeg sitte i førerhuset. Så kom vi til vår leir. Der skulle brødet leveres. Der var det en som brøt av litt brød. Han fikk så hatten passet. Tyskerne ble helt gal. Han hadde en hund med som gikk rett i strupen på fangen. Han fikk bank og til slutt reiste han seg ikke mer. Hunden og slagene ødela fangen fullstendig. Det var stygt å se på.

Men man venner seg til alt til slutt. Vi reagerte ikke på det.

Vi hadde en stor potetkjeller. Der var det russiske kvinner som renset potetene. Vi hadde til slutt poteter i alle lommer og alle så det. Men tyskerne lot det skje. Vi ble aldri stoppet fordi vi tok poteter.

En dag kom det tre, fire soldater med ei ku som de slaktet inne på leirområdet. Kjøttet ble stjålet og de tok det med seg uten at noe ble oppdaget. Hadde noen sett dem, hadde de nok blitt skutt.

Det kom en nordmann fra Norge som skulle omvende oss kollektivt. Vi satt rundt bordet og det ble delt ut søknadsskjema om medlemskap i Nasjonal Samling. - En av oss tok ordet og sa: "Det går faen ikke an å omvende meg. Jeg har tatt min beslutning." - Nordmannen, jeg tror han het Lie, pratet om hvor flotte vi var, det ville være enestående å få oss med.

Førstemann fikk pennen for å skrive under. Han så seg rundt. Sendte pennen videre. Ingen skrev under. Samtlige sa nei. Vi ville ikke bli nasjonalsosialister.

Kom tilbake til Norge – med lekter til Neustad, med buss til Danmark, buss til København, ferge til Oslo. Noen dager ute i mai var jeg tilbake i Bodø.

I påsken 1944 kom det tusenvis av jødiske kvinner fra Latvia. De ble innkvartert i hovedleiren i tre brakker. Det var ikke plass for alle. Noen ble ute. Men det ble plass etterhvert. Utenfor lå det mange lik; lik på lik.

"Gryt-Ulven" – en underoffiser – gjorde oppstilling ved siden av tusenvis av jødiske kvinner som han gikk og så på. «- Kom her, du og du, du... Det foregikk en hel formiddag. Samtlige kvinner ble fraktet til gasskammeret; en jernbanevogn hvor alle ble gasset. Det ble sagt at de skulle på et gårdsbruk og få det bedre, men slik gikk det ikke.

På toppen av jernbanevogna var det et lite melkespann. Der ble cyanidkrystallene sluppet ned. De kom aldri til noen gård.

På slutten ble alle syke, gamle, alle som ikke kunne gå, halte samlet sammen i en stor haug som ble tent på og folk ble brent opp.

Tall Ship Races i Ålesund

Så her er alle avgåtte tjenestemenn og kvinner samlet. Fra v. Errol Nilsen, Ivar Holmeide, Eli Bente Skarbøvik, Kåre J. Flatmark, Jostein Solvoll, Marit Granlien og Harry Otterlei. I tillegg var snart medlem av pensjonistforeningen, Frode Haugen med som sikkerhetsansvarlig – selve ryggraden i liaisonarbeidet.

“The Tall Ships” – de høye skipenes master ruver i Ålesund.

Lord Nelson” – engelsk Tall Ship blir hilste velkommen av den gamle brannsprøyta i Ålesund.

Vinteren 2015 fikk en hel rekke medlemmer av Politiets Pensjonistforening i Ålesund oppringing fra sin nestleder, Marit Granlien om vi kunne være gruppeledere for en 70 Liaisonoffiserer for Tall Ship Races 2015 i Ålesund. På denne måten greide hun og Eli Bente Skarbøvika hente inne pensjonister fra politiet samt enkelte ektefeller og familie forøvrig.

Etter mange møter utover våren, stod vi den 14.7. endelig klare til å ta i mot i alt 58 båter med smått og stort.

Etterhvert som båtene ankom ble liaisonoffiserene sendt ombord i sine respektive skuter – nøye planlagt av tidligere polititjenestemenn/kvinner. Det viste seg også underveis at det dukket opp problemstillinger som vi gamle politifolk behersket bedre enn andre.

Travelt – ja i massevis – gøy – ja i massevis – lange dager, ja i massevis. Hadde vi gjort det en gang til – kanskje ikke i morgen, men blir Ålesund tildelt Tall Ship Races en gang til – så blir jeg ikke forundret at pensjonister fra Politiet nok en gang blir med å dra lasset.

Kåre j. Flatmark, Ålesund

En får værre som en ær, om en itte ær som en skær. (fra Solør)

Varm og raus biografi fra politimester Einar Henriksen

Hvis flere tidligere politimester i Norge hadde satt seg ned og skrevet sin biografi, ville folk flest fått et langt bedre – og dypere – inntrykk av norsk politi. Slik er det med Einar Henriksens bok "Mester'n" – med undertittelen "lovens vokter under Alta-saken" - ført i pennen av Arvid Møller; mannen som har skrevet bøker om det meste "fra Tana til Lista".

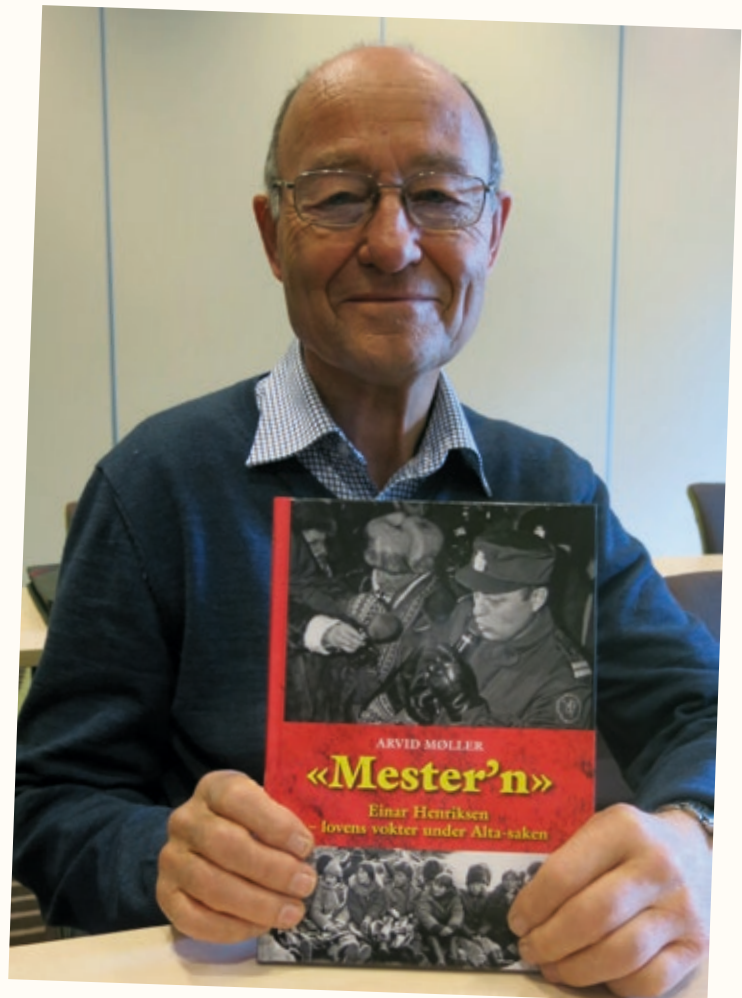
Åpent klart, konkret og direkte forteller Einar Henriksen om sitt privatliv og sitt politiliv. Han er ikke på noen måte privat, men personlig og gir det hele et litt godmodig preg som gjør boken god å lese, til tider morsom og ikke minst gjenkjenningende for en hel rekke polititilsatte.

Einar Henriksens store jobb i politiet var som leder av Alta-saken i 1981-82 – en jobb som satt han i forbindelse med ofte ukjente sider ved samfunnslivet og kulturen. Siden var han med på forberedelsene til OL på Lillehammer (1988-94) og 2000 til 2001 var han sjef for styrken i Hebron – TIHP. Men før han kom så langt var han dommerfullmektig i Valdres, bl.a. politimester i Vestfinnmark og endelig politimester på Lillehammer fra 1985 til 2009. Han er i år 2015 75 år gammel og fremdeles aktiv jeger!

Henriksen har ellers vært med i en rekke styrer og råd og på ulike måter vært aktiv innenfor idretten og det pulserende samfunnslivet. Han har vært medlem av Politi-høgskolens styre og han har vært både president og distriktsguvernør i Rotary.

I sin biografi forteller Henriksen om oppvekst, om studiedager om arbeid og hverdager, om mange morsomme episoder i en politi-embetsmannsliv liv og vi får vite en hel del om forløpet til og om Alta-saken. Her er alt presis og nøye forklart av mannen som satt på toppen og visste om "alt" – og fikk alle truslene rett i fanget. Alt er utførlig fortalt med varme – utrolig nok – og med en snert av humor. Og ikke minst: Henriksen forteller om personen og menneskene bak. Det gjør "Mester'n" til et meget verdifullt historisk dokument – med mange bilder fra både barndom, ungdom og det yrkesaktive liv.

Einar Henriksen vokste opp i "Brakkebyen" i Hammerfest. Der må det også ha vært gode vekstforhold og kår. Med et raust hjerte lar han oss få ta del i sitt liv. På en skala fra 1 til 10 får han en 11. Boken "Mester'n" er norsk politihistorie på sitt aller, aller beste.

Politimester Einar Henriksen har skrevet en gnistrende god biografi om sitt liv.

Det er trolig mange som var med før, under og kanskje også etter Alta-aksjonen som vil ha stor glede av å lese Einar Henriksens bok. Den kan bestilles direkte fra Thorsrud, Hamarvegen 10, 2613 Lillehammer. E-post: thorsr@online.no Pris kr. 295,- - fritt tilsendt.

Jørn-Kr. Jørgensen

Growing old is not for beginners.
Å bli gammel er ikke noe for nybegynnere.

Telemark på tur til Rjukan

Det ble satt opp fellesreise med buss som startet fra Porsgrunn kl. 08.00, og som kjørte innom med stopp bl.a. Ski-en, Ulefoss Gvarv og Notodden. Sekretær Odd Fosse ønsket oss velkommen og gikk gjennom programmet for dagen. En liten kaffedråpe med kjeks ble servert på bussen. Ellers var Odd "primusmotor" på hele turen.

Første stopp på Rjukan var Krossobanen. Her kjørte vi gondolbanen 495 mh. opp den stupbratte lia til toppen. Her på Gvepseborg er bygget et ny kafe hvor vi ble servert en god lunch. Vi kunne samtidig med måltidet nyte en fantastisk utsikt over Rjukan med en majestetisk hvitkledd Gaustatopp på andre siden av dalen. På kafeen orienterte vår leder, Ronald Haaland, om det forestående landsmøtet.

Etter Gvepseborg fartet vi ned Krossobanen til bussen igjen - så var Vemork-besøket neste stopp litt lengre opp i dalen. Vi ble guidet rundt på museet. Det var fantastisk å se hvor dyktige disse folkene måtte ha vært. For å få plass til de store turbinmotorene bygget de en jernbanelinje i for å frakte disse på plass. Utvinningen til gjødsel var helt unikt og foran sin tid. Fabrikken produserte også tungtvann noe tyskerne trang for å fremstille atomvåpen. Men det gikk mot slutten av krigen, og takket være sabotasjene mot fabrikken og transporten med senkningen av ferja på Tinnsjøen rakk ikke Hitler-regimet å få ferdige atombomben.

Etter Vemork-besøket satte vi kursen hjemover, kjørte da ei ekstrasløyfe over Gaustaråen ved foten av Gautastoppen og ned forbi Tuddal-så videre til en kaffestopp på kafe på Tuva før Notodden. Leder Ronald Haaland takket alle de 31 pensjonistene for en på alle måter en vellykket tur. Vi var da også heldige med et strålende vær hele veien.

Turen var i tillegg en fin sosial sammenkomst med godt humør og mimring om de gode gamle dager. En stødig bussjåfør var pensjonistkollega Per Tore Bjarheim. Takk for Turen.

Ref. M.Gjone.

For å forstå og for å finne mening

Ny bok om Grinifanger og deres etterlatte

Med et ekte ønske om å forstå og for å finne mening har den tyske kvinnen Gaby Hasenjürgen i år skrevet boken "Memories of Our Fathers – stories of Suffering, Resistance, Courage and Hope". Boken inneholder historiene til tidligere Grinifanger og deres etterlatte. Det er blitt en bok til dyp ettertanke.

Dette er ikke det man kan kalle en "typisk krigsbok". Den går litt videre og noen flere skritt ved at den knytter det som fortelles opp til teorien den østeriske psykiateren Viktor E. Frankl lanserte om vilje til mening. Hasenjürgen vil gjennom boken gjerne ha frem at det er mening i livet. Å finne ut den enkeltes personlige mening, ens livsoppgave eller å forfølge et mål, er ikke bestandig like lett. Men i selve prosessen med å mestre vanskelighetene på livsveien, kan tankene rundt dette være til hjelp, til og med et fangeopphold på Grini. Alle svar og all mening ligger inne i oss. Det er den store oppdagelsen i hvert enkelt menneskes liv.

Gjennom bokens mange intervjuer makter Hasenjürgen å vise en mening som leseren kan gripe. Frankl var jøde og prøvde ut sine teorier da han var konsentrasjonsleirfange i bl.a. Auschwitz-Birkenau, og Hasenjürgens bok bekrefter på en måte det Frankl skrev om straks etter krigen. Det er spennende lesning.

Boken er opprinnelig skrevet på tysk, men er oversatt til engelsk for å nå et bredere publikum; spesielt unge mennesker som kan ha både glede og nytte av å lese om tidligere Grinifangers liv og skjebne. At boken kommer i 2015 i forbindelse med 70-års markering for frigjøringen, er selvsagt ikke tilfeldig.

Gaby Hasenjürgen har også sin helt personlige grunn for å skrive denne boken i det hennes far var fange på Grini. Hun har gått opp noen av sporene og forteller litt om krigens hverdagsliv, om årsaker og grunn og om situasjoner som skapte både fangeoppholdets og krigens utvikling. At etterkommere etter fangene også får kommentere dette og fortelle om sine opplevelser til sine fedre, gjør boken aktuell i 2015.

Det ligger nesten et hav av kunnskap i det Gaby Hasenjürgen gjennom denne boken forteller. Grinifangene og de etterlatte representerer ikke noe andre enn seg selv, men gjør dette på en likefrem og

Gaby Hasenjürgen har skrevet en spennende bok om grinifanger og noen av deres pårørende. Omslaget preges av vår tidligere kollega, Eilif Eskøy.

sannferdig måte. Dette gjør "Memories of Our Fathers" til en bok med en bred målgruppe – særlig vil yngre mennesker ha glede av å lese om krigens virkelighet.

Gaby Hasenjürgen er født i 1961 og har studert tysk litteratur, språk og samfunnsvitenskap og har som lærer tatt videreutdanning som terapeut for barn med adferds- og lærevansker. "Memories of Our Fathers" er hennes første bok.

Mer informasjon finnes på Internett - <http://www.memories-of-our-fathers.com>

Jørn-Kr. Jørgensen

Hvis en tryllekunstner stikker hånden ned i hatten sin og kommer opp med en kanin, er det en kunst. Hvis en kvinne stikker hånden ned i vesken sin og kommer opp med bilnøklene, er det et under.

Bergen og Hordalandspensjonistene møtte verdensmesteren i kokkekunst

Bergenspensjonistene på besøk i Austevoll.

Etter en ny og vellykket tur til Sardinia i begynnelsen av mai, var det igjen duket for ny tur hos bergenspensjonistene. Fredag den 29. mai samlet 57 forventningsfulle medlemmer seg utenfor Sentrum politistasjon, for bussavgang til Austevoll. Hovedattraksjonen var lunsj på Bekkjårvik Gjestgiveri med nybakt verdensmester i kokkekunst.

Vår faste turbuss ankom presis, og en ung kvinnelig sjåfør som presenterte seg som Tonje, fortalte at det var hun som skulle frakte oss da samboeren, vår faste sjåfør, var forhindret. Kanskje var det noen av passasjerene som var litt skeptiske, men den forsvant fort, for maken til sjåfør skal en lete lenge etter.

For å komme til Austevoll må man ta ferje, i dette tilfelle fra Krokøide til Hufthammer. Her møtte lensmann Per Norstrand opp, og ble med oss videre på turen som guide. Han påstod at det var første gang han guidet, men vi som hørte på var ikke i tvil om at dette ikke kunne stemme. Mer kunnskapsrik guide skal en lete lenge etter.

Per hadde lagt turen opp slik at vi skulle få se det meste av øykommunen. I den senere tid er det kommet broer mellom alle de største øyene, slik at kommunen er bundet sammen fra nord til sør, dvs. fra Korsfjorden til Selbjørnsfjorden. Første stopp var Kalve på Store Kalsøy. Her fikk Tonje en utfordring på de smale svingete veiene, noe hun taklet på en fremragende måte. Kalve er kjent for å ha fostret mange losere og gode sjømenn. En av dem var Johannes Kalve, en av Shetlands-Larsens mest betrodde menn. En bauta av ham stod fint plassert ved veiens endestopp.

Fra Kalve gikk turen videre til sørenden av kommunen, Stolmen, hvor den kjente vestlendingen Magnus Stangeland har sitt rike. På turen sørover kunne vi beskue de fleste av de 365 øyene kommunen består av. Ikke alle er bebodd, men flere av de større øyene som Møkster, Little Kalsøy, Hevrøy og Lunnøy har beboere som må bruke båt som eneste forbindelse.

Fra Stolmen gikk turen til Bekkjårvik hvor lunsjbordet ventet. Og forventningene var store, siden det var verdensmester i kokkekunst, Ørjan Johannessen, som stod for tilberedningen. Og vi ble ikke skuffet, et fantastisk deilig koldtbord med havets delikatesser, villsau og andre godsaker ventet på oss. Egen vin fra Bekkjårvik Gjestgiveri hørte med, så stemningen i matsalen var den aller beste. Etter en fantastisk lunsj var det handling i det fine handelssenteret på kaien.

Austevolls store sønn Inge Halsteinsen som eier det meste i Bekkjårvik, hadde lovet å vise oss rundt i sitt private kystmuseum. Skjebnen ville det imidlertid annerledes. Som den travle mann han er, var han på et foredrag i Haugesund, og på hjemveien kom han inn i en trafikkork på Stord. Dette førte til at han ikke nådde ferjen og måtte avlyse vårt møte. Slik er det på Vestlandet med ferjer overalt, og når du ikke ferjen så er det lenge til neste.

Vi valgte å sette kursen hjemover og det kunne vi være glade for. For den ferjen vi hadde satset på var innstilt. Vel tilbake i byen tok vi avskjed med våre kollegaer og vår eminente sjåfør, og alle var vi enig i at dette var spesiell og innholdsrik tur, til tross for at vi mistet museumsopplevelsen. Den får vi ta en annen gang.

PPF gratulerer!

Dette er PPFs gratulasjonsliste over jublanter i juli, august og september 2015. PPF gratulerer sine medlemmer som har rund merkedag i tiden som kommer. Forandringer i denne listen kan forekomme.

Jublanter i oktober 2015

ALDER	ETTERNAVN	FORNAVN	FØDT	LOKALLAG
70	Hansen	Dag Berg	27.10.1945	Oslo
70	Fossen	Astrid Lisbeth Durendahl	27.10.1945	Asker og Bærum
70	Lilleås	Per Olaf	25.10.1945	Buskerud
70	Solberg	Øystein	20.10.1945	Oslo
70	Båshus	Else	14.10.1945	Kristiansand
70	Bræk	Gudbrand	09.10.1945	Oslo
70	Flatmark	Kåre J.	09.10.1945	Sunnmøre
70	Skar	Odd	03.10.1945	Sør-Trøndelag
80	Lund	Hans Gerhard	23.10.1935	Fredrikstad
80	Andersen	Arne Johan	11.10.1935	Kristiansand
80	Korbu	Helene	07.10.1935	Buskerud
90	Porten	Harald	14.10.1925	Direktemedlem
90	Olsen	Magdalene	09.10.1925	Harstad
90	Kittilsen	Jenny Louise	01.10.1925	Telemark

Jublanter i desember 2015

ALDER	ETTERNAVN	FORNAVN	FØDT	LOKALLAG
70	Sollund	Anne-Mari Eriksen	31.12.1945	Larvik og Sandefjord
70	Mjåland	Steinar	22.12.1945	Oslo
70	Jeppesen	Svein	22.12.1945	Direktemedlem
70	Granås	Martin Olav	21.12.1945	Direktemedlem
70	Torbjørnsen	Tore Bjørn	18.12.1945	Aust Agder
70	Julusmoen	Torbjørn	15.12.1945	Larvik/Sandefjord
70	Arnkvern	Knut	13.12.1945	Hamar
70	Gundersen	Tore	13.12.1945	Sogn og Fjordane
70	Werner	Inger-Anne	11.12.1945	Aust Agder
70	Olsen	Thore	09.12.1945	Larvik og Sandefjord
70	Holmin	Helge	07.12.1945	Oslo
70	Solvang	Jan Kristian	06.12.1945	Oslo
70	Bjertnæs	Lars	05.12.1945	Oslo
80	Tjosaas	Marit	26.12.1935	Troms
80	Brandt	Elinore	20.12.1935	Oslo
80	Falch	Ragnhild Elise	10.12.1935	Kristiansand
90	Vatnar	Målfrid	19.12.1925	Buskerud

Jublanter i november 2015

ALDER	ETTERNAVN	FORNAVN	FØDT	LOKALLAG
70	Haug	Eli Karin	29.11.1945	Hordalensmennes Pensjonistlag
70	Sæle	Frode E.P.	26.11.1945	Bergen og Hordaland
70	Honore	Ulf	20.11.1945	Oslo
70	Solemsjø	Arne Gunnar	19.11.1945	PST
70	Dalen	Rasmus Atle	14.11.1945	Hordalensmennes Pensjonistlag
70	Raknerud	Per	12.11.1945	Østerdal
70	Hanken	Kåre Alfred	10.11.1945	Sunnmøre
70	Laugsand	Sigmund	10.11.1945	Nord-Trøndelag
70	Myrvang	Ingvar	09.11.1945	Rana
70	Pedersen	Bjørn	02.11.1945	Aust Agder
90	Sønju	Harald	22.11.1925	Oslo

Stress: Den forvirring som oppstår når hjernen motstår kroppens inderlige ønske om å vri skallen av et kjøtt hue som så inderlig fortjener det.

Vi skal ikke utsette å vise OMSORG OG OMTANKE

Av Jørn-Kr. Jørgensen

- Vet du hva? Politiet har i forbindelse med etterforskningen av den tragiske trafikkulykken på Bjørkelangen i januar 2014 hatt all verdens tid til meg. Jeg har spurt og spurt politifolkene ved Aurskog-Høland lensmannskontor igjen og igjen om skyld. Hvem hadde skylden? Hvem hadde ansvaret for ulykken? De har forklart, forklart og forklart. De har latt meg lese og forstå, og de har aldri avvist meg når jeg har kommet innom kontoret.

Sara elsket hester.

- Nei, nå må jeg gå, har jeg sagt mange ganger...

Politioverbetjenten har sett på meg og sagt: Sitt ned. Vi har tid.... Og så har vi begynt forfra. Dette er god behandling av et spørrende og sorgende menneske.

Tid har hjulpet meg

- Jeg har snakket med politifolkene, politiadvokaten og mange andre. Alle har vist forståelse og tålmodighet, og alle har gitt meg tid. Deres tid har hjulpet meg i sorgen. Skyldfølelsen er ikke lenger så tung å bære, livet går videre, og jeg står i stor takknemlighetgjeld til nettopp politiet. Ingen kan gjøre noe med selve saken. Jentene er døde. Føreren er dømt. Vi kan ikke gjøre noe mer. Tilbake er mange gode minner – og takknemlighet over alle dem jeg møtte, som hjalp og forstod. Som ville, som kunne...

Det verste av det verste

Jostein H. Sandsmark er forlagsredaktøren fra Flekkefjord - boende ved Bjørkelangen - som på et blunk stod oppe i det verste av det

verste. Hans datter Sara (13) og hennes venninne Tiril (11) ble påkjørt mens de var ute og kjørte med ponnien sin på Fylkesvei 229 11. januar 2014 – og døde dagen etter på Ullevål universitetssykehus. Jentene ble truffet i bakhodet av bilen som hadde en fart på minimum 50 km. På en, to, tre var livet til Sandsmark-familien snudd på hodet. Både Jostein og hans kone Kjersti var blant de første på stedet og var vitne til redningsarbeidet med både mennesker, biler og helikopter.

Forstod ikke alvorret

- Det første var sjokket, forteller Jostein til Politipensjonisten. - Vi forstod ikke hvor alvorlig det var, fordi jentene hadde vanlig ansiktsfarge og pustet på egenhånd selv om de var bevisstløse. Jeg gikk bort til sjåføren av bilen som hadde kjørt på dem, og sa: «Det er ingen som er sinte på deg.» Siden husker jeg ikke hvordan han så ut. Sjokket var fullstendig.

Livene våre stoppet opp

- Jentene døde. De ble begravet. Sorgen var til å ta og føle på, og livet stod stille, forteller Jostein. - Noen sa at livet måtte gå videre, men livene våre stoppet opp. Sorgen og tapet ble for vanskelig. Å miste et barn lar seg nesten ikke forklare. Sara var midt i sin beste barndom. Hun var god. Hun var snill. På fødselsdagen hennes sa jeg: «Du skal ikke slite deg ut på å være snill!» Hun var et følsomt barn, og hun var moden til tross for sin unge alder.

- Vi hadde alltid god tid til Sara. Hun var en attpåklatt. Hun sa om seg selv at hun var enebarn til tross for at hun hadde en bror på 25 og en søster på 22 år. I sum kan jeg si at Sara var et spesielt barn – men det mente jeg også før ulykken, så det er ikke noe som er kommet etterpå. Hun var ganske så spesiell...

Var det min feil?

- Allerede da vi kom til stedet, reiste jeg spørsmålet om skyld for meg selv innvendig. Var det min feil at dette skjedde, siden jeg hadde latt Sara og Tiril ta denne turen? Hvis det hadde vært feil av meg å slippe dem løs der, måtte jeg jo ha vært verdens verste far.

- Jeg hadde vært med Sara mange ganger på den samme turen. Hun var trygg og sikker, og kjørte ikke oppover en bakke hvor hun visste at det var dårlig sikt, men svingte heller av veien før den bakken. Hun var veldig forsiktig.

- Jeg trodde jeg hadde tenkt på alle mulige og umulige situasjoner som kunne oppstå. Men det som skjedde, hadde jeg ikke maktet å se for meg.

Jostein Sansmark er forlagsredaktør av profesjon. Nå går livet videre.

Bilføreren så dem

Av dommen går det fram at bilføreren så jentene og ponnien på lang avstand, men han bestemte seg for å ville kjøre forbi dem. Det kom en bil imot. Da kjørte han på jentene. Det er hele situasjonsbeskrivelsen.

- Det vi aldri vil klare å finne ut, er hvorfor han kjørte på jentene. Han hadde fri sikt til Sara og Tiril i minst 20 sekunder. Han kunne ha kjørt utenom uten å treffe møtende bil. Hadde han kjørt ut til høyre, hadde ikke ulykken med Sara og Tiril skjedd, fremholder Jostein.

Hjelp med skyldfølelsen

- I denne saken har lensmannskontoret, politiadvokaten, statsadvokaten og retten hjulpet meg med å legge av meg skyldfølelsen. Bilføreren er dømt for uaktsomt drap til en fengselsstraff på fem måneders ubetinget fengsel og fire års inndragning av førerkortet. Jentene ble helt frikjent.

Mening til egne dager

For Jostein og hans familie måtte livet gå videre etter ulykken, begravelsen og dommen. - Selve ulykken og dødsfallene er meningsløse, men jeg har tatt ansvar for å gi mening til mine egne dager i ettertid, forteller Jostein. - Jeg har skrevet en bok om Sara, «Pass på liten og på stor», jeg er rundt og holder et foredrag om det som skjedde og lærdommene rundt det og om sorgbearbeidelse, og jeg har opprettet en Facebookside «Skynd deg å elske!» som har fått over 8 000 medlemmer – det er en digital heiangjeng. Vi skal ikke

utsette å vise omsorg og omtanke for våre kjære. Vi vet ikke hvor lenge vi har hverandre, og dagen i dag kommer aldri reprise. Derfor handler det om å gi ros, omsorg, omtanke og klemmer i dag. I morgen kan det være for seint.

Jostein H. Sandsmarks bok er et dypt engasjerende dokument som stiller mange ransakende og alvorlige spørsmål; spørsmål enhver som befinner seg i denne typen prosesser, med fordel kan lese. Det er mye å lære. Han har erfart alt på kroppen – og i sinnet – og bringer det videre.

Sorg og sorg = hjelp

- Jeg har lært mye gjennom denne ulykken, sier Jostein. - Jeg har reist mye rundt og holdt foredrag. Det er mange som har mistet barna sine. Opplevd tap i en eller annen form. Det gjør meg ydmyk. Folk forteller at de har mistet en sønn i kreft, datteren i en trafikkulykke, mannen har reist fra en kvinne, konen fra mannen. Det er vondt. Det å møte andre i sorg hjelper i sorgen. I matematikken er det slik at minus og minus blir pluss. Sorg og sorg = hjelp. Det er erfaringen. Den er dyrekjøpt, og det å snakke sammen er godt. Det er et skjebnefellesskap og vi lever videre.

– Men først og sist trenger vi hverandre mens vi har hverandre. Livet er sårbart og kan forandre seg fortere enn vi aner... Det er realiteten i det å leve og være menneske. Derfor er det viktig at vi passer på både liten og stor, sier Jostein H. Sandsmark.

Returadresse:

Politiets Pensjonistforbund

Boks 8101 Dep.

0032 Oslo

NYHET!

BYTT TIL PF FORSIKRING: Ikke la forsikringselskapene få deg lenger!

Nå kan medlemmene av Politiets Pensjonistforbund benytte seg av de samme medlemsforsikringene som ordinære PF-medlemmer. Det betyr rimelige og gode forsikringer.

PF Forsikring passer dessuten på at priser og vilkår er blant de aller beste.

- Vi er veldig glade for at vi har klart å få dette på plass for våre pensjonistmedlemmer, sier leder av Politiets Pensjonistforbund, Kyrre Stenbro.

Egen pensjonistpakke

PF Forsikring har lagd en egen «Pensjonistpakke» med forsikringene de fleste trenger:

- Reiseforsikring
- Innboforsikring
- Ulykkesforsikring
- ID-tyveriforsikring

Prisen for hele denne Pensjonistforsikringen er kun fra kr 978 til kr 1 346 halvårlig (kr 1 956 - 2 692 årlig), avhengig av postnummer.

Du velger selv

Du er ikke bundet til å kjøpe Pensjonistpakken. Du kan kjøpe så godt som alle forsikringene som PF Forsikring har. Noen personforsikringer har aldersgrenser, men for skadeforsikringene er det ingen øvre aldersgrense. Gjennom PF Forsikring kan du forsikre hus, bil, båt og hytte og det aller meste av det du eier. Vilkårene er gode og prisene er konkurransedyktige.

Ring oss – så sjekker vi prisen for deg!

23 16 31 00 – forsikring@pf.no

Vi flytter forsikringene

Ønsker du å flytte dine forsikringer til PF Forsikring, ordner vi med oppsigelse i gammelt selskap og starter tilsvarende dekninger hos oss. Du slipper å gjøre noe med flyttingen.

Info: tlf **23 16 31 00** | epost forsikring@pf.no | web www.pf.no/minside